

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnishtvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Veledenjenim p. n. volilcem volilne skupine: Lož, Postojina in Vrhnika!

Dne 9. novembra t. l. voliti Vam bode poslanca v deželni zbor namesto odstopivšega gospoda Josipa Gorupa. Gotovo si želite za novega poslanca moža, kateri bode, kakor prejšnji Vaš velezaslužni poslanec, razumno zastopal Vaše in deželne koristi in v političnem oziru vedel se kot značajan in odličen narodni Slovenec. Tega si želi tudi narodnonapredna stranka in „Slovensko društvo“ se je v ta namen zavzelo za moža iz Vaše srede, kateri ima um i dobro voljo, kateri je nezavisen in značajan, da bode on, v najboljši dobi moških let, lahko vesten zagovornik Vaš in narodov v deželnem zboru. Ta mož je gospod

Josip Lenarčič,

posestnik in trgovec na Vrhniki.

Slavni občinski odbor Vrhniki je naprosil gospoda Lenarčiča, naj se dá voliti, iz Loža in Postojine pa so prišli „Slov. društvu“ mnogi glasovi, da si uprav gospoda Lenarčiča želijo svojim poslancem. Odbor „Slov. društva“, ki sam pozna in ceni gospoda Lenarčiča, rad ustreza obči želji, da ga proglašajo sedaj kandidatom za prihodnjo deželno-zborsko volitev.

Veledenjeni volilci! Pridite dne 9. novembra t. l. vsi na volišče in ne oddajte za nikogar drugega svojih glasov, kakor le za gospoda Josipa Lenarčiča. Naše priporočilo Vam bodi odločivo, ker izvira iz poštenega rodoljubja in prave vneme za narodni napredek. Držite se naše zastave, složni bodimo!

V Ljubljani dne 26. oktobra 1891.

Odbor „Slovenskega društva“.

Razmere na Srbskem.

Radikalna stranka srbska, ki se je o svojem času tako uspešno ustavljala pogubonosnemu za deželo počenjanju razkralja Milana, začela se je cepiti, odkar je dobila krmilo v roke. Ko je ustopil v ministerstvo najpopularnejši in najsposobnejši mož cele stranke, Nikola Pasič, tedaj je zavladovalo v vseh krogih mnenje, da so prišli za Srbijo zlati časi. Pričakovalo se je od Pasiča, da bode uredil zmeden razmerje mej Srbijo in sosednimi jej državami, zlasti z Avstrijo, in da bode dogljal ravnateljstvo v državnem gospodarstvu. V to pa ni zadoščala niti Pasičeva sposobnost, niti njega dobra volja. Čim je bil prevzel Pasič vladu, spoznal je takoj, da je skoro nemogoče očistiti Avgijev hlev, ki ga je bil ostavil kralj Milan, ko se je odpravil po svetu, in da sebe in stranko svojo ne kompromituje politično, lotil se je težavnega tega dela, dobro vedoč, da ga ne bode rešil.

Kmalu potem, ko je prišlo radikalno ministerstvo Pasičevo do oblasti, začel se je v stranki sami razpor. Vlada ni mogla kraj najbolše volje ugoditi vsem terjatvam in oživotvoriti vse točke radikalnega programa in to je bilo nekaterim Kantonom mej radikalcem, imenoma Rajku Tajšiču in Katiču dovolj, da so dvignili proti Pasiču obtožbo in ga začeli dolžiti, da je izdal radikalni program. To hujskanje posameznih voditeljev stranke rodilo je slabih posledic in nastal je celo v ministerstvu samem razpor, ki je baš sedaj dozorel do krize.

Vedelo se je že zdavno, da je mej posameznimi ministri nastal razpor, a sodilo se je obče, da bode ostalo ministerstvo intaktno vsaj do prihodnjega zasedanja narodne skupščine, katero je bilo napovedano za meseca novembra prvo polovico. Niti to se ni posrečilo Pasiču, in tiste diferencije mej posameznimi ministri, ki so se že pojavile ob zadnjem shodu zaupnih mož radikalne stranke v Zajčarju, poostrele so se tako, da jih ni bilo več odpraviti, in tako moral je Pasič žrtvovati dva od-

lična talenta, dve izborni moči — svoji popularnosti. — Finančni minister Vuić in naučni minister Nikolić, ki mej radikalcem skrajne observancije nista bila nikdar posebno v čisljih, odložila sta svoje portfelje in to malo dni pred začetkom nove sesije narodne skupščine, a da sta to storila, v to ju niso prisilile samo diferencije z drugimi tovariši, v to ju je prisilila nezadovoljnost v stranki, ki je terjala žrtev.

Ali tudi uzroki, kateri se oficijozno priznavajo kot povod odstopu Vuića in Nikolića so sami ob dosti zanimivi, da jih navedemo.

Naučni minister Nikolić zameril se je srbskemu metropolitu Mihajlu, ker ni maral pobirati stopinje za njim nego hodil svoja pota. Metropolit Mihajl je zelo uplivna oseba, in ugonobiti kakega ministra, kateri mu je zopern, je njemu lahka stvar; saj celo kralj Milan ni mogel z njim opraviti nič posebnega. Minister Nikolić protivil se je bil imenovanju nekega privrženca Mihajlovega za škofa Zajčarskega in to je bilo dovolj, da je Mihajl delal proti ministru in mu končno izpodkopal stališče.

Finančni minister Vuić odstopil je iz tehtnejših uzrokov, zakaj diferencij, katere so nastale mej njim in trgovinskim ministrom Tavšanovičem, ni smeti jemeti preveč resno. Vuić imel je težak položaj. Financijelno stanje Srbije je zelo slabo, a od finančnega ministra se je zahtevalo, da uredi finančno ravnovesje, ne da bi nalagal novih davkov, niti da bi izterjeval stare zaostanke, ker bi strogo izterjavanje davkov, tekočih in zaostalih, utegnilo biti na škodo popularnosti sedanje vlade in cele radikalne stranke. Da je to povsem nemogoče delo, kateremu nihče na svetu ni kos, pač ni treba še posebe poudarjati. Vuić izprevidel je, da ne bode mogel realizovati te želje svoje stranke in svojih tovarišev in hotel se je že večkrat odpovedati svojemu dostojanstvu, da ga niso pregovorili ministerški kolegi, ki bi bili težko pogrešali izredno nadarjenega in delavnega moža. Težavam Vuićevega posla pridružila se je pa zdaj še neopravičljiva

LISTEK.

Kneginja Ligovska.

(Odlomek romana M. J. Lermontova, poslov. Vrbanov.)
(Dalje.)

— Tam bode modemoiselle Negouroff! . . . rekla je Barbka z ironičnim glasom. — Še večeraj me je vprašala po tebi . . . Kake oči ima! . . . Kaka lepota! . . .

„Kakor žareč ogelj . . .“

— Vender priznaj, da so njene oči čudovite!

„Ko hvalijo oči, to pomenja, da drugo ni dosti vredno.“ . . .

— Smeješ se . . . pa ne ravnodušno.

„Tako meniš.“

— Tudi to povem Verici.

„Ravno kar si rekla, da Veri jaz nesem nič mari.“

— Jaz že vem kaj govorim, — jaz nesem zavodna gospodična.

„O! Nikakor ne! Jako daleč proč . . .“

Ona je zarudela in ušla.

Pa jaz vam moram povedati, da je to bil za nju slab dan; navadno sta jako prijateljski živela, in posebno Žorž ljubil je sestro z bratsko ljubeznijo.

Radi poslednjega namigljeja na mademoiselle Negouroff (tako je bode mo imenovali v prihodnje) se je Pečorin zamislil. Naposled mu je prišla v

glavo prav nepričakovana misel. Primaknil je črnico k sebi, vzela polo papirja in jel nekaj pisati. Ko je pisal, se je veselo smehljalo in oči so se mu iskrale. Z jedno besedo, bil je jako vesel, kakor človek, ki si je izmislil kaj nenavadnega. Ko je spisal, dal je papir v zavitek in naredil napis: „Milostljivi gospici Elizabeti Levovni Negurov v nje lastne roke“. Potem je poklical Fedko in ukazal mu pismo odnesti na mestno pošto, — in to tako, da ga ne bode nobeden videl. Mali Merkurij, ki se je mogel ponašati z veliko zaupljivostjo svojega gospoda, je kakor strela odletel. Pečorin je ukazal pripraviti sani in čez pol ure se je odpeljal v gledališče. Na tem potu se mu vender ni posrečilo, da bi bil povozil kakega uradnika.

II. Poglavje.

Predstavliali so „Fenellu“ (4. predstavo). Po ozkem hodniku, vedočem k blagajnici, prerivala se je velika tolpa ljudij. Pečorin, ki še ni imel ustopenice in je bil nepotrpežljiv, se je obrnil k gledališkemu služabniku, prodajajočemu plakate. Za 15 rubljev mu je preskrbel sedež v drugi vrsti na levi strani na kraju; važna praznost za tiste, ki hočejo varovati svoje uoge in piti čaj pri Feneksu. Ko je Pečorin ustopil, se predstava še ni bila začela in lože še niso bile polne. Mej drugim je v prvem nadstropju prav nad njim bila prazna loža, zraven prazne lože sedeli so pa Negurovi, oče, mati in hčer. Deklica bi bila lepa, ko bi bledost in suhost, skoro

občni nedostatek Peterburških devojk, ne bila zatemnevala dveh velikih očí, in razruševala soglasja mej precej pravilnimi potezami in bistrim izrazom. Poklonila se je Pečorinu dovolj laskavo in se nasmejala.

Pismo še ni prišlo na svojo adresu, kakor se vidi, mislil je on in začel obračati Iorgnet na druge lože. V njih je spoznal mnogo plesnih znancev, nekaterim se je poklanjal, drugim pa ne, ravnajoč se po tem, so ga li opazili ali ne. Žalilo ga ni ravnodušje sveta k njemu, kajti cenil je svet po pravi vrednosti. Vedel je, da je lahko pripraviti ljudi, da govore o kom, vedel je pa tudi, da se svet ne zanima rad dvakrat zaporedoma za jedno in isto osebo. Potrebni so mu novi maliki, nove mode in novi romani. Veterani svetne slave so, kakor vsi drugi veterani, obžalovanja vredne prikazni. V zaupni družbi, kjer umni, različni razgovor zamenjuje plese (sijajne družbe pustimo na strani), kjer se more govoriti ob vsem, ne bojé se cenzure starih tetk, in kjer ni prestrogih in nepristopnih devic, bil bi on mogel bliščati in tudi ugajati, zakaj v takih družbah pokaže se um in srce, črte dobé življenje, in pozabi se njih nedostatnost. Tacih družb je pa v Rusiji malo, v Peterburgu še manj, vzlic temu, da ga imenujejo evropsko mesto in vladalca dobrega tóna. Opomnim naj mimo grede, da dobri tón vlada le tam, kjer ne slišite ničesar nepotrebnege.

(Dalje prih.)

popustnost trgovskega ministra Tavšanovića, ki je iz osebne ljubeznivosti in v interesu obljubljenosti stranke marsikaj storil in dovolil, česar ni bilo spraviti v soglasje s finančnimi interesi države. Vuić se je temu delovanju upiral kar najbolj mogoče, a ker je Tavšanović v radikalni stranki jako obljubljen in visoko čistan, primoran je bil Pasić odpušiti Vuića, desno svojo roko, in prevzeti sam finančno ministerstvo.

Te spremembe v radikalnem ministerstvu bodo — tako upajo vladni krogi — pomirili stranko vsaj toliko, da se bode novo zasedanje narodne skupščine vršilo in končalo brez posebnega hrupa. S tem pa se ni podprto težavno stališče Pasićevo, kateri je zastavil ves svoj ugled in svoj upliv, da se vzdrži na površji. Narodova volja, ki jo zastopa sedaj radikalna stranka na Srbskem, je premenljiva in ako Pasić si ne bode vedel drugače pomagati, nego si je pomagal doslej, odzvonilo bode skoro tudi njemu in to gotovo ne bode v korist Srbije.

Državni zbor.

Na Dunaji 4. novembra.

Odkar se je Liechtensteinov predlog o verski šoli pokopal in ne straši več po naši zbornici, pomehalo je zanimanje za obravnavo o proračunu naučnega ministerstva. O ljudski šoli se ne govori več ali pa prav malo — saj se z vsemi narodi ravna pravično in vsi imajo dostojno število dobro upravljenih narodnih šol. Ljudska šola je premalenkostna stvar, govori se rajši o srednjih in visokih šolah, ter se tako postavlja in pobijajo učni problemi, kar je jako hvaležen predmet. Vsi so složni v tem, da se ima prvi pouk pričeti na podlagi versko-nravnostnih načel, a o vsem ostalem je mnenje različno in poteklo bode še nekaj časa, predno se razmerno preustroje srednje- in visokošolske studije.

Trinajsti seji predsedoval je dr. Smolka. Zbornica bila je precej slabo obiskana. Ministri so se kmalu zbrali, mej njimi tudi redki gost, minister deželne brambe grof Welsersheimb, slednji seveda zaradi predloga o dovoljenji števila novincev za leto 1892.

Na dnevnem redu stalo je nadaljevanje razprave o proračunu naučnega ministerstva. Prvi je govoril že iz prejšnje seje contra oglaseni štajerski konservativec Kaltenecker, kateri pravi, da imajo vse stranke dve skupni točki programa, namreč zagotovljenje obstanka in težnjo, po moči skrbeti za dušni in materijelni blagostan potomcev. Z ozirom na prvo teh točk ne vidi se govorniku današnji ljudsko-šolski red umesten kakor mu je tudi neumestna dolžnost obiskavati šolo 8 let. V drugi točki pa zahteva verskega pouka, upoštevanje npravnosti in razmerje mej intencijami verskih učiteljev, oziroma podrejenost drugih pod prve. Govornik kvasil je nadalje nekaj o umetnosti in dokazoval, da je ljudska šola kvarna dobremu gospodarstvu, ker posestniki nimajo zadosti hlapcev. (Baš na nemškem Štajerskem je ta pritožba povsem neosnovana.) Sicer je pa zbornica poslušala besedičenje tega možaka z ostentativnim zaničevanjem.

Minister Gautsch poudarja, odgovarjajoč temu poštenjaku, da stoji glede osnovnih točk na istem stališču, kakor poslanec, a da se mu izvajanja ne vidijo prava, kajti olikanec razločuje dela umetnosti od nizke pohotnosti — in to ravno je dokaz visoke njegove olike in npravnosti. Oblastvo pa bode že skrbelo, da se meja npravnosti ne prekorači. Minister nadalje odgovarja posl. Masaryku in pravi, da se glede preustroja srednjih šol ne strinja povsem z njim, ker se snov uka skoro po njegovem mnenju ne bode mogla zmanjšati, pač pa se bode skrbelo za boljše nadzorstvo in boljše vzgojo učitelstva. Prvo s pomnoženjem nadzornikov, drugo z ustanovitvijo desetih štipendij za potovanje učiteljev na klasično ozemlje. Telovadba uvedla se bode s časom po vseh zavodih obvezno. Glede ženskega pouka mu je uзор šolskega uspeha, da se ženska vzgoji za vzgojateljico svojih otrok — in to seveda kolikor možno popolno. Vse ostale stroke, katerim se ženstvo v novejših časih posveti, ne vidijo se mu prave, in sosebno z ozirom na narodno gospodarstvo ne.

Sledeči govornik Luzzatto toži o zanemarjanju italijanskih šol, posl. Campi pa želi boljše podpiranje umetnostnih in arheoloških namenov. Dotacija v to svrhu zdi se mu premajhna, postavno očiščenje umotvorov pa preslabo. Tudi želi odpravo podpore za nemško šolstvo v južnih Tirolah.

Posl. Bareuther dokazuje, da cela vrsta novih državnih poslopij ni do cela dodelana in da je na njih dela še dosti. Opozarja na to, da bi se podpora za dirkanje bolje uporabljala, ko bi se dajala v podporo ubožnim umetnikom. Posl. Barwinski toži, da se premalo skrbi za gališke šole, Adamek pa navaja isto za Češko. O čeških umotvorih se v zbornici nikdar ne govori in nikdar se ne podeli češkimi umetnostnim podjetjem podpora. Govornik terjša, da se podeli češki šoli društva Komenškega na Dunaji javnost in da se kaj stori za češke šole v nemških mestih na Češkem. Slednjič želi, da vlada na polji pouka mir mej vsemi in da se podeli vsem narodom v tej zadevi pristojne jim pravo.

Posl. Süss polemizuje s Kalteneckerjem, zaključuje pa ugovor s sklepom, da i on želi versko-nravnosten pouk, sosebno v nižjih učilnicah.

Na to preskakujoč od jednega predmeta na drugi govori o pouku na srednjih in velikih šolah in se upira izvajanju Masarykovem. Po njegovih mislih bi se morda mesto grščine bolje ustavilo poučevanje kakega deželnega (seveda nemškega!) jezika v učni načrt za srednje šole. Glede pouka ženstva je nazora, da ni lepšega in vzvišenejšega poklica, nego je poklic skrbne matere. Od velikih šol zahteva, da svoj upliv bolj razširijo mej ljudstvo in ga izrabijo narodu v korist. Sedanje stoletje je politično, prihodnje bode socijalno in imelo veliko in vzvišeno nalogo rešiti nezdrave sedanje socijalne razmere.

Posl. Masaryk odgovarja predgovorniku z ozirom na žensko odgojo, da je države dolžnost, da nadzoruje pouk ženstva in ga povzdigne toliko, da bodo ženske, ki imajo nalogo vzgojevati, vzgojevale bolje, kakor doslej.

Poročevalec Pininski omenja, da so zadnji razglasi učnega ministerstva bili prepotrebni, zelo važni, in tudi koristni in umestni. Sicer pa se bodo srednje šole mogle urediti tako, da bode pouk v spodnjih razredih humanističen — jednak, na gornjih pa se bode delil na dve stroki, na humanistično in realistično.

Točke, ki so se obravnavale, se vsprejmo in se razprava na to prekine. Predsednik naznani mej živahnim odobravanjem zbornice cesarjev sklep, da se nedolžno kaznovanemu Petru Pabstu, ki je bil 2 leti v zaporu, odloči 3000 gld. v odškodnino, na kar se seja ob 3¹/₄ uri popoldne zatvori.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 6. novembra.

Iz državnega zbora.

„Agrarna zaveza“, prosta združitev nekaterih poslancev, imela je predvčeranjim sejo, v kateri so se razpravljali neki predlogi, ki se bodo v kratkem izročili zbornici. Posl. Tekly predlagal bode, da je znižati zemljiški davek in sploh spremeniti zakon o zemljiškem davku, posl. Lienbacher pa bode predlagal obdačenje obrestij rent in delnih zadolžnih pisem.

Češke razmere.

Vlada se trudi na vse mogoče načine, da bi vzdržala staročeške poslance v deželnem zboru, toda kakor se kaže, je to počenjejanje popolnoma brezuspešno, kakaj dr. Riegerja in jedra staročeške stranke ni več mogoče pregovoriti. Tista frakcija staročeške stranke, katero vodita dr. Škarda in poslanec Kvičala, ostala bode tudi nadalje v deželnem zboru in skušala posredovati mej veleposestniki in mladočehi. Dunajske punktacije so pa vžlic temu pokopane, kajti frakcija Škarde in Kvičale bila je že prej punktacijam protivna in se le udala disciplini. — Na prigovarjanje „Politike“ gledé sporazumljenja mej mladočehi in veleposestniki pravijo „Nar. Listy“, da bi to toliko zaželeno in priporočano sporazumljenje nastalo, ako bi plemstvo storilo vsaj to, kar terja od njega gotovo zelo zmerna „Politika“

Dr. Steinwender o političnem položaji.

Vodja nemško-nacijonalne stranke dr. Steinwender govoril je te dni na Dunaji o sedanjem položaji in izpovedal, da za njegovo stranko ni ugoden, da pa z njim vender ni tako nezadovoljen, kakor so nekatere druge stranke. Očital je liberalni in konservativni stranki, da zanemarja nemško-narodne težnje vladi na ljubo in rekel, da je vsaka stranka ali vladna ali pa ni. Ali pri nas, čim ustopi kdo v ministerstvo, ostavi svoj plašč pred vratmi. Kakor s posamniki tako je tudi s celimi strankami in v nas še bolj nego drugod. Mislím, da se bode sčasoma ukoreninilo prepričanje, da je za Avstrijo najboljši oni konstitucionalizem, ki daje vladi moč delovati brez strank in strankam mogočnost uplivati na sistem brez ozira kdo je na vladi. — Potem se bode pa tudi stranke razvrstile po socijalopolitičnih

načelih in ne več po narodnostih in deželah in to bi bilo gotovo bolje, kakor da bi prišla na krmilo nemško-liberalna stranka.

Vnanje države.

Situacija na Francoskem.

Odkar se je vodja radikalne stranke v narodni zbornici francoski izrekel tako odločno proti sedanji vladi, nastala je v francoskih političnih krogih tolika zmedenost, kakor še nikdar poprej. Vlada bi se gotovo ne menila dosti za to odpoved radikalcev, da niso oziri mejnarodne važnosti, kateri jo silijo, da se pobota z radikalcí. Carnotovo glasilo „Temps“ pravi o sedanji situaciji: Ako se odcepijo nekateri radikalcí, razdvojila bi se večina in nestabilnost vlade oškodila bi ugled Francije tako, da bolj ni mogoče.

Ministerska kriza na Rumunskem.

Ko je zadnjič rumunski kralj Karol tako naglo in nenadoma odpotoval iz Berolina ne da bi se bil ustavil tudi na Dunaji, kjer bi se prav za prav odločila usoda tiste kombinacije glede Rumunije in trojne zveze, bil je ves svet presenečen, ker si tega nihče ni vedel tolmačiti. Pravi vzrok brzemu povratku v Rumunijo bila je ministerska kriza, ki je nastala hipoma v rumunskem kabinetu. In kriza se je v toliko razvila, da je minister vnanjih rečij Esarca odstopil in da bode bržkone prišel na njegovo mesto Aleksander Lehovary, sovražnik Rusije. Mogoče je pa tudi, da odstopi vse mininisterstvo in da je bode nadomestili radikalcí.

Srbska skupščina

sklicana je v novo zasedanje na dan 10. novembra. Novi finančni minister Pasić predložil bode skupščini proračun šole za nekaj dnij, ker ne mara predložiti po Vuiću izdelanega načrta nego hoče tirjatev znižati za skoro 8 milijonov dinarjev.

Braziltja

se vžlic lepemu pisanju po naročenih novinarjih še vedno ni umirila. Zdaj se zopet čuje, da se je proglasil preki sod, razpuštil kongres in da je general Fonseca zopet diktator. Jeli so nastali že kakí nemiri, o tem te ne vé še nič gotovega.

Dopisi.

Iz Celja 5. novembra. [Izv. dop.] (O popravku dr. Neckermana.) Celjski župan doktor Neckerman poslal je popravek telegrama o obsodbi odbornikov „Celjskega Sokola“, češ, da ni res, da je Celjski mestni urad tožil odbor „Celjskega Sokola“ zavoljo razžaljenja urada in da ni res, da bi bil mestni urad odstopil od katerega članka obtožbe. V pojasnilo te zadeve konstatujemo, da je mestni urad z dopisom od 10. novembra 1890, št. 188 praes. zahteval od državnega pravdnštva, naj toži podpisatelje pritožbe.

S predlogom z dne 3. decembra 1890 predlagal je v zmislu člena V. zak. od 17. decembra 1862, št. 8 drž. zak. de 1863 državnega pravdnštva funkcionar, naj se odborniki „Celjskega Sokola“: Doktor Jos. Vrečko, dr. Ivan Dečko, dr. Drag. Treo, drd. Jos. Georg, Milan Kočevar, drd. Andrej Dominkuš in Franc Lončar preganjajo zaradi 24 (štiriindvajset) točk pritožbe na namestništvo. Vsebinsko te pritožbe priobčil je „Slovenski Narod“ v št. 249 od 31. oktobra t. l.

Z dopisom od 19. oktobra 1891 odstopil je pa obtožitelj od ne manj kot 20 (dvajset) točk obtožbe, vsled česar je c. kr. okr. sodišče v Celji s sklepom od 29. oktobra 1891 zaradi 20 točk kazensko postopanje ustavilo, t. j. glede vseh v obtožbi navedenih fakt, ter je obravnava bila samo zaradi storjenih zaključkov, da so namreč odborniki „Celjskega Sokola“ prepričani, da je mestna policija Celjska nezmožna vzdržavati red in varnost in da tudi niso opazili, da je imela za to resno voljo.

Taka je ta zadeva, ter konstatujemo le, da se ni upalo tožiti zaradi nobenega fakta in da se je s tem priznala njih resničnost, ker bi jih drugače obtoženi odborniki dokazali, kar so itak storiti ponudili.

Takov dokaz resnice pa ni bil nekim gospodom ljub, in zato se ni zaradi nobenega fakta ne toževalo, ne obravnavalo.

Iz Pivške doline 4. novembra. [Izv. dop.]

No pri nas se še katera zakroži. Temu se pa ni čuditi. Tam, kjer je več političnih strank, je vedno kaj jednakega mogoče. Čudno pri nas je le to, da se nekateri izmej naših mož spreminjajo v politični barvi, kakor nekatere živali, da dobe od narave ob svojem času druge barve dlako. Neumestno je primerjati žival človeku, toda primer se sme vzeti za nekatere naše volilne može, kateri so pretekle dni kar v trenutku spremenili svoje politično mišljenje. Pri pomladanskih državnozbornskih volitvah bilo je njih mišljenje „liberalno“, a zdaj jih je neki tele-

gram v „Slov. Narodu“ na mah spravi s prve poti, nastopili so drugo, menda samo dotlej, da se zne- bijo nadležnosti v Šenpetru še mladega kurata; potem jim pride že zopet drugo mnenje, saj vsak lahko po svoje misli, ker to je čisto naravno, toda možko pa nikakor ni, to si Pivški možje dobro za- pomnite! Žalostno res, da se dado nekateri po vetru obračati, kakor „mož vrh strehe“ ter se drže pre- govora: „kdor prej pride, ta prej melje“, ali pa imajo princip, kakor slabo orglje, da jim vse druge ideje meša. Ali naj je to napredek za našo No- tranjsko? Omenjam naj še, da Šenpeterski kurat naj si nič kaj preveč ne prizadeva imeti v enakih zadevah opraviti, sprebrnil itak nikogar ne bo, temveč le zbehal, posebno tiste, kateri politiko po „zajčje z bobnom“ razumejo. Naj se gospod ozira na svoje prednike, v tej zadevi gotovo bolj izsku- šene, da nobeden ni s tekanjem od hiše do hiše ničesar opravil, še celo plevela na „svojem“ polji mu ni bilo mogoče uničiti. Naj torej omenjeni gos- pod skuša v prvo ta plevel ukončati, potem ima dela izven službe obilno v svojem krogu. S tem prideš do spoštovanja in zaupanja, nikakor pa ne s puhlim politikovanjem.

Domače stvari.

— („Slovensko društvo“) vabi tem- potom na svoj shod, katerega napravi v nedeljo dne 8. t. m. v Postojini ob 4. uri popoldne v prostorih gostilne gospoda Friderika Vičiča z nastopnim dnevnim redom: 1. Nagovor predsed- nika. 2. Razgovor o bodoči deželnozborni volitvi za mesta Lož, Postojino in Vrhniko. 3. Razgovor o položaji. Ljubljanski udeležniki odpeljejo se na ta shod s popoldanskim poštanim vlakom.

— (Narodno gospodarstvo in Ho- henwartov klub.) „Slovenec“ in za njim „Laib. Zeitung“ priznala sta zadnje dni slovesno, da naši poslanci kot člani Hohenwartovega kluba res ne morejo uspešno zastopati slovenskega narod- no-političnega programa, — da pa se vsaj lahko potezajo za naše koristi na drugem t. j. gospodarskem polji dokler so v tem vladnem klubu. Odkar sta iz- stopila predariska poslanca iz Hohenwartovega kluba, izvedeli smo že nekaj podrobnosti izza kulis, to pa, kar se nam je zdaj povedalo v „Volksblattu“ je posebno pikantno, kajti bivša člana Hohenwarto- vega kluba in tovariša naših polancev izpovedala sta, da so člani Hohenwartovega kluba glasovali za predlogo o Lloydju, ki je eminentne narodno-gos- podarske važnosti in ki bo požrl veliko milijonov, da so glasovali, ne da bi se bili sploh o njem kaj posvetovali v klubu. Glejte slovenski davkoplače- valci, ki nosite krvavo zaslužene svoje groše, „ra- dostno“ v davkarije, to vam je tista narodno-gos- podarska brižnost, katere Kluauov tabor ne more prehvaliti!

— (Nesreča na železnici.) Iz Jesenic se nam piše: Včeraj zvečer t. j. 4. nov. čakal je tukajšnji postilijon, ob enem tudi pismonoša Janez Logar na vlak, da bi oddal poštno vrečo dotičnemu uradniku. V zamišljenosti hotel je iti čez želez- niški tir (kar bi pa ne bilo potreba) pa stroj vlaka ga že zagrabi ter na nečuden način povije in razmečka mej posameznimi kolesi, tako, da so le težko izvlekli posamezne dele, bolje rečeno kosce trupla izmej koles. Glava in zgornje oprsje se drži še skupaj, tako, da ga je lahko spoznati. Ranjki ponesrečenec bil je doma v Bašlji, fare Predvorske. Obiskal je sedem gimnazijalnih razredov v Ljub- ljani. Nekateri sošolci se ga bodo gotovo še spo- minjali. Bil je že kot dijak na obeh nogah povožen, ter moral zaradi tega opustiti daljno šolanje. Zdaj bil je že tretjič in zadnjič povožen. Zvrševal je jako zanesljivo in vestno svoj posel, ter bil sploh tu jako priljubljen. V službi g. A. Schreya bil je nad 14 let. Lansko leto napravil je skušnjo za poštnege opravitelja.

— (Ubijalec svojega sina.) Pretekli teden ubil je kajzar Jože R. v Gradinah v Novo- meškem okraji svojega 40 let starega sina. Sprla sta se bila, kakor že večkrat poprej in oče udaril je s cepcem sina po glavi, da se je zgrudil in drugi dan umrl. Ubijalca odvedli so v zapor v Novo- mesto.

— (Nov odvetnik.) Kakor javlja „Slov. Gospodar“, naseli se gosp. dr. Adolf Martinek za odvetnika na Ptuj.

— (Nesreča na železnici.) Sprevodnik J. Jerančič rojen Ljubljčan zdrsnil je preteklo nedeljo blizu Hrastnika s hodilne deske vagona na

železniški tir, ter padel tako nesrečno, da je bil takoj mrtev.

— (Akademično društvo „Triglav“) v Gradci priredi dne 7. t. m. svoje drugo redno zborovanje v zimskem tečaju 1891/2. s sledečim vspešnim: 1.) Čitanje zapisnika. 2.) Poročilo od- borovo a) tajnikovo, b) blagajnikovo, c) knjižničar- jevo. 3.) Volitev predsednika. 4.) Volitev odbornikov. 5.) Volitev preglednikov, a) blagajne, b) knjižnice. 6.) Pogovor o Prešernovi slavnosti. 7.) Slučajnosti. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Lokal: „Kuopfs Restauration zur Weinhecke, Klosterwiesgasse 5.“

— (Podporno društvo za slov. velikošolce na Dunaji) ima v soboto 14. t. m. svoj letošnji občni zbor v dvorani „zur gold. Kugel“, I. Am Hof, mezzanin, ob osmih zve- čer. Vsi Dunajski Slovenci vabijo se, da se udeleže tega večera.

— (Zagrebska „uspinjača“) ki je zaradi potrebnih temeljitih poprav počivala skoro šest tednov, pričela bode te dni zopet svoje redne vožnje.

— (Samomor v cerkvi.) V Spletu ustrelil se je v cerkvi sv. Domenika na stopnicah ve- likega altarja neki ladjedelec iz Solina na vseh svetih dan. Bil je oženjen in oče štirih otrok.

Izpred sodišča.

Danes se je vršila druga obravnava proti Lu- doviku Kržišniku, po domače Bacinu. Kržišnik je 40 let star, pravi, da je agent in je dovršil dva gimnazijska razreda, od svoje žene je sodnijsko ločen. Od vojakov je šel v službo k dr. vitezu Stöckelnu kot pisar, pri društvu Ljubljanskih strelcev bil je osem let, potem pa, ko se je zgodila znana tatvina pri dr. Stöckelnu, odpuščen je bil Kržišnik iz službe. Kolikrat je bil kaznovan, se Kržišnik ne ve spo- minjati. Predsednik g. Saitz: „No, priskočil bodem Vašemu spominu na pomoč“. Iz čitanega zapisnika se vidi, da je bil Kržišnik zaradi tatvine, iznever-jenja in razžaljenja časti že je dnajstkrat kazno- van. Prebere se zatožba, katera dolži Kržišnika, da je izsleparil optiku Goldsteinu gledališko gledalo, vredno 12 gld., češ, da ga podari neki dami. Kr- žišnik pravi, da gledala ni izsleparil, nego da mu ga je dal Goldstein na upanje, katero je imel lahko vanj, ker je bil kupil že prej zlat „zwicker“ in ga tudi plačal z 10 goldinarji. Priča Goldstein pravi, da je Kržišnik vzel gledalo domov, češ, da ga poskusi, ako mu prija, pa da ga več ni bilo blizo. Priča pravi, da je Kržišnika terjal v jednomer, a da ni bilo dobiti denarja. Goldstein moral bode kot voditelj trgovine plačati gledalo iz svojega. Antonu Miculiniču zastavil je Kržišnik nič vredni prospekt na srečko rudečega križa za 18 gld. Kržišnik ugo- varja temu, a predsednik sodišča konstatira, da je Miculinič izpovedal, da mu je dal denar na „los“. Kržišnik pravi, da je pri preiskovalnem sodniku prosil, da bi se konfrontiral z Miculiničem, a da se to ni zgodilo. Predsednik g. Saitz: „Miculinič je sedaj mrtev.“ Kržišnik: „Saj bom tudi jaz kmalu mrtev.“ Zagovornik dr. Štor nasvetuje, naj se po- vabi preiskovalni svetnik g. Pauer, da pove, kako se je spisal zapisnik z ranjkim Miculiničem. Državni pravdnik g. Pajk se temu odločno protivi. Sodišče sklene, da bode odločilo o tem pozneje. Iz prebra- nega zapisnika, narejenega o izpovedi ranjkega Mi- culiniča, je razvidno, da je ta posodil Kržišniku 18 gld. na „los“, kakor je Kržišnik imenoval svoj nič vredni prospekt. Ko je Miculinič pozneje terjal Kržišnika, rekel je ta: „Le počakaj, saj imaš „los“.“ Kržišnik vse to zanikava in trdi, da mu je Miculinič posodil denar ne da bi mu dal „prospekt“. Priča Helena Miculinič, hčer ranjkega Antona Miculiniča, izpove, da je nekega jutra ranjki oče pokazal „pro- spekt“ in rekel, da je Kržišniku na ta „los“ po- sodil 17 gld. Tudi ona je mislila, da je nič vredni prospekt „los“. Kržišnik pravi, da mu ni bilo treba Miculiniča s prospektom slepariti, saj mu je več- krat posojal denar, pa on da ga je vsakokrat vrnil. Državni pravdnik g. Pajk: „No, če ste tako pošteno vse plačali, zakaj pa teh 17 gld. niste plačali?“ Kržišnik: „Ni mi bilo mogoče!“ Sodišče je sklenilo, da se preiskovalni sodnik g. Pauer, kakor je na- svetoval zagovornik dr. Štor, ne zasliši pred sodi- ščem. Kržišnik zahteva, naj se prečita zapisnik prvega zaslišanja Helene Miculinič, ker ni v so- glasji z današnjo nje izpovedjo. Državni pravdnik g. Pajk se protivi temu predlogu, ker je v nasprotji s kazensko pravnim redom. Da pa se bode videlo, da ni bistvenega razločka mej izpovedbami Helene Miculinič, predlaga on sam, naj se prebere dotični zapisnik. Prebere se zapisnik, v katerem izpove Helena Miculinič ravno tako, ko danes. Državni pravdnik g. Pajk: „No, kakšen je razloček mej iz- povedbami. Tako sumnične priči zavračam od- ločno.“ Sedaj pride na vrsto zadeva Lillega, umi- rovljenega železniškega uradnika, kateremu je Kržiš- nik 70 gld. izsleparil, češ, da dobi pri finančnem uradu, kjer je ovadil neko hišno posestnico, da je pre malo oglasila najemnine, 600 gld. Kržišnik pravi, da mu je Lilleg dal 70 gld. brez da mu je kaj pravil o denuncijantovski nagradi. Na uprašanje,

od kod je vedel, da dobi denar za denunciacijo, pravi, da mu je povedal to finančni svetnik gospod Verderber, katerega je bil šel uprašat. Priča Josip Lilleg je Kržišniku rekel, naj mu preskrbi posojila 200 gld. Obljubil je, da to stori, a zgodilo se ni. Pozneje je rekel Kržišnik, da bo sam dobil nekaj ovadnino in mu pokazal neko baje županovo pismo, v katerem je bilo čitati, da naj pride 3. mala t. l. s pobotnico k županu v pisarno, da dobi denar. Pozneje, 31. maja, preskrbel je Kržišnik Lillegu posojila 400 gld. in pripovedoval, da je Marija Brus že sodniško se zavarovala na ovadnino in da bo tedaj on dobil denar. Govoril je zmirom, da bo dobil 600 gld., ali bilo je baje le 168 gld. 30 kr. Priča umirovljeni finančni svetnik Verderber iz- javi, da on ni Kržišniku nikdar povedal ali bode dobil kaj in koliko za svoje ovadbe, ker on prin- cipijelno nobenemu denuncijantu tega ni povedal. Kržišnik pa trdi, da mu je l. 1883 povedal to Verderber koliko bode dobil. Priča Verderber pravi, da je Kržišnik že prej ovadil nekega trgovca tu in hodil popraševati, a nič dobil. Čevljarju Av- gustu Mateju rekel je Kržišnik, da potrebujeta dva uradnika denar in dobil 43 gld. in po vrhu je še jeden par čevljev, vrednih 7 gld., izsleparil. Kržišnik pravi, da je vzel denar le na svoje ime. Priča A. Matej izpove, da je Kržišnik prišel k njemu in rekel, da potrebuje denar za nekega uradnika, dobil najprej 35 gld. in pozneje, ko je zopet prišel, dobil tudi ostali del vsote, ker je Matej mislil, da bode Kržišnik dal denar tema uradnikoma, tembolj, ker se mu je Kržišnik predstavil za pri- vatnega uradnika. Kržišnik trdi, da je Matej po- sodil denar njemu, ne za uradnika, a da je čevlje hotel plačati ter za to položil 10 gld. na mizo, da je pa prosil Mateja potrpljenja, ker potrebuje denar za nekega drugega. Priča Matej potrdi, da je Kržišnik pač nekaj o plačilu govoril, a denarja ni pokazal. Predsednik g. Saitz potem obravnava ob 1/2. uri prekine in napove nadaljevanje na 4. uri popoldne. (Konec prih.)

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 5. novembra. Neki poljski list javlja, da je za družega predsednika najvišjega sodišča namenjen dr. Pražak.

Dunaj 5. novembra. Škofovskih konfe- rencij, ki so se pričele danes, udeležujejo se tudi škofje dr. Zwerger, Missia in dr. Na- potnik.

Poznansko 5. novembra. V dobro po- učeni krogih se govori, da bode Rusija v kratkem prepovedala izvažanje konj in pra- šičev.

Pariz 5. novembra. Giers bode došel okolu 10. t. m. in imel pogovor z Ribotom 15. t. m.

Dunaj 6. novembra. Jutranji buletin o zdravju nadvojvodinje Margarete: Noč precej mirna, a malo spanja. Juranja temperatura 38,9, trip 106. Splošno stanje ugodno.

Lvov 6. novembra. Deputacija članov mestnega zastopa in deželnega odbora podala se na Dunaj, da se zahvali cesarju za dovo- ljeno ustanovitev medicinske fakultete.

Atene 6. novembra. Avstro-ogerska oklopna fregata „Radecky“ pod poveljstvom podadmirala Rohrscheidta dospela včeraj zvečer. Ostalo brodovje pričakuje se v nekaterih dneh.

Razne vesti.

* (Češka narodopisna razstava) V Pragi sestavil se je, kakor smo že o svojem času poročali, komité, da priredi l. 1892 v Pragi češko narodopisno razstavo, v katero se bode vsprejelo vse, kar se dostaja prošlosti in sedanjosti naroda češkega na Češkem, na Moravi, v Šleziji in na Ogorskem. Razstava razdeljena bode na 14 odsekov: 1. odsek za antropologijo in demografijo, 2. za zemljepisno statistiko, 3. za javne naprave, 4. za jezikoslovje in tradicionalno literaturo, 5. za bi- bliografijo, 6. za stanovanjska, 7. za priprave in pohiše, 8. za kostume, 9. za narodne običaja, 10. za hrano, 11. za dekorativne umetnosti, 12. za glasbo in ples, 13. za pregled, 14. za novinarstvo. — Po- jasnila dajeta gg. dr. Ludor Niederle (Ječná ul. 29) in E. Kovař (Soudni ul. 3), oba v Pragi.

* (Hripa) razsaja tudi v Bukureštu in v raznih krajih Rumunije. Poleg navadnih prikazni pridružuje se posebno rado neke vnetje kože, kar le pomnožuje strah, ki ga ima prebivalstvo pred to, sicer ne nevarno, a nadležno boleznijo.

* (Roparsk umor.) Lesnega trgovca Apfelbauma in njegovo rodbino napadli in umorili so razbojniki v Osovicah v Grodniški guberniji. Razbojniki so oropali vse in potem hišo zažgali. Šest sumnih oseb so že zaprli.

* (Dinamit v železniškem tunelu.) V tunelu mej Nizzo in Riquierre našli so malo predno je došel vlak tri velike dinamitne naboje na tiru. Preiskava se je pričela, da se poižve zločin ce in njih namen.

* (Roparski napadi na železnicah.)
Mej Havrom in Parizom napadel je v kupeju drugega razreda neki zločinec trgovca Sch., ki se mu je pa ubranil. Pri dohodu vlaka v Pariz prijeli so napadalca, ki je izjavil, da je Amerikanec, drugega pa ni hotel povedati.

* (Grozen umor.) Župnika občine Notre-dame-ai-tois in njegovo oskrbnico našli so noč pred vsemi svetimi na grozen način umorjene. Lopovi oropali so za 5000 frankov gotovega denarja in 8000 frankov v vrednostnih papirjih.

* (Na železniški progi) Ypres-Dixmunde napadel je necega živinskega trgovca neznan zločinec in ga udaril večkrat po glavi. Ko se je napadenec branil, skočil je napadalec iz vagona. Napadeni trgovec imel je nad 30.000 frankov v gotovem denarju pri sebi.

Za vnanjo porabo. Bolečine udov, protinske in revmatične bolezni in vsakovrstna vnetja se z gotovim uspehom ozdravijo z Moll-ovim „Francoskim žganjem“. Steklenica stane 90 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštne povzetti A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (4-14)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta
2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Listnica uredništva:

Gg. volilci iz frančiškanske župnije v Ljubljani — gg. kmetski volilci okolice Šoštanjске, — gospod J. N. in tovariši v sv. Ivanu pri Trstu. Z zadoščenjem vzeli smo na znanje izjave Vaše in Vaših somišljenikov ter priznanje in soglasje s člankom „Slov. drža vni poslanici“. Vender za sedaj ne mislimo dalje priglašati tacih izjav doslovno, da se nam ne bode podtikal namen, da hočemo hujskati.

Gosp. — u — na Rak i. Pride jutri, danes nam nedostaja prostora.

Gosp. dopisniku iz No vega mesta. Za danes prepozno.

Umrli so v Ljubljani:

4. novembra: Mihael Čizman, mestni ubog, 82 let, Karlovska cesta št. 7, carcinoma.

V deželni bolnici:

4. novembra: Monika Šorn, gostija, 59 let, rak.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
5. nov.	7. zjutraj	740.1 mm.	-1.0° C	brezv.	obl.	1.00 mm.
	2. popol.	741.6 mm.	4.4° C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	744.2 mm.	0.4° C	brezv.	obl.	snega.

Srednja temperatura 1.3°, za 4.8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 6. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	91.40	—	91.45
Srebrna renta	91.10	—	91.25
Zlata renta	108.20	—	108.50
5% marena renta	101.80	—	102.05
Akcije narodne banke	1010 —	—	1010 —
Kreditne akcije	276.50	—	277.25
London	117.70	—	117.70
Srebro	—	—	—
Napol.	9.36	—	9.36
C. kr. cekini	5.60	—	5.60
Novške marke	57.82 1/2	—	57.80

Zahvala.

Za mnoge dokaze presrčnega iz dobrohotnega sočutja ob nagli smrti naše iskreno ljubljene matere, oziroma stare matere, tete in tašče, gospe

Marije Eberl roj. Sedmak

zasebnice

za darovane krasne vence in za izredno mnogobrojno spremstvo k zadnjemu počitku, izrekamo vsem udeležnikom najsrčnejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 5. novembra 1891.

(960) **Žalujoča obitelj.**

Zanesljiv trgovsk pomočnik

izurjen manufakturst, vesel prodajalec, več obih deželnih jezikov, **vsprejme se takej** in se mu zagotavlja **prav dobra plača pri Josipu Širci v Zalcu, v Savinjski dolini.** (958-1)

Vsem prijateljem in znancem kličem, odhajajoč mej napredne in zavedne Nortranjce v prijazno Košano, srčni:

„Z Bogom!“

Črmošnjice, dne 4. listopada 1891.

Davorin Judnič,
nadučitelj.

Veletrgovina z vinom v Pulji.

Podpisaneec prodaja iz svoje zaloge **izvrstna črna istranska vina** znamenitih kletarjev, zlasti vršerska, šmoljanska in sanvinčenska po nizkih cenah in v vsaki meri, a ne izpod 56 litrov. Konkurencije se ni bati! Blagovoljna naročila pošljejo raj se

Vekoslav Dejaku
veletrgu z vinom v Pulji.

(889-8)

Iščem

koncipijenta

z večletno legalno prakso, zmožnega slovenskega in nemškega jezika, pod ugodnimi pogoji. **Ustop 1. januarja 1892.**

Dr. V. Horvat,

(954-1)

odvetnik na Ptuij.

Pri **Karolu Till-u**

v Ljubljani, v Špitalskih ulicah št. 10.

Vse (456-40)

šolske potrebščine

za pisanje, risanje in slikanje, za vse šole po naročilu gg. profesorjev.

Velika izbora

risalnih skladnikov, risal itd.

Št. 19.023.

Razglas

(886-8)

mladeničem, ki stopajo v vojaško dobo.

Zaradi prihodnjega vojaškega nabora, ki bo 1892. leta, naznanja mestni magistrat Ljubljanski sledeče:

1. Vsi tu prebivajoči mladeniči, kateri so bili rojeni 1871., 1870. in 1869. leta se morajo zglasiti v zapisanje tekom

meseca novembra letos

pri mestnem magistratu.

2. Mladeničem, ki nimajo v Ljubljani domovinstva, je s seboj prinesiti dokazila o starosti in pristojnosti.

3. Začasno odsotne ali pa bolne mladeniče smejo zglasiti stariši, varuhi ali pooblaščenici.

4. Oni, ki si misljo izprositi kako v §§. 31, 32, 33 in 34 vojnega zakona navedenih ugodnostij, imajo ali v mesecih **januarji in februarji 1892. leta** podpisaneemu uradu, ali pa **najpozneje na dan glavnega nabora** naborni komisiji izročiti z listinami predvidene prošnje.

5. Oni, ki želijo, da se jim dovoli stava zunaj domačega stavnega okraja, morajo ob priliki zglasitve izročiti **z listinami predvidene prošnje**. V takim slučaju je moči tudi istočasno zglasiti in dokazati pravico do kake v §§. 31, 32, 33 in 34 vojnega zakona povedanih ugodnostij.

6. Dolžnost zglasitve imajo tudi sinovi vojaških oseb, bivajočih v dejanski službi in pa oni, ki so nameščeni pri upravi vojstva (vojnega pomorstva) in so še stavodolžni.

7. **Kdor zanemari dolžnost zglasitve** in sploh iz vojnega zakona izvirajoče dolžnosti, se ne more izgovarjati s tem, da ni vedel za ta poziv ali pa za dolžnosti, izvirajoče mu iz vojnega zakona.

Stavljenec, kateri opusti propisano zglasitev, ko mu ni branila nikaka njemu nepremagljiva ovira, zakrivi se **prestopka §. 35** vojnega zakona in zapade globi od 5 do 100 gl., eventuelno zaporni kazni od jednega do dvajset dnij.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

v 3. dan oktobra 1891.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajajoče sredstvo proti kurjim česom, žuljem na led-platih, petah in drugim trdim praskom kože.

Dobiva se v lekarnah.

Veliko priznanih pisem je na na ogled v glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna
(524) **Weidling-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezah A. Aichinger; v Trgu (na Korškem) C. Mener; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfbergu A. Huth; v Kranju Josip Warty; v Radovljici A. Roblek; v Celji J. Kupferschmid.

Dobijo se pri vseh knjigotržcih.

1891 L. DIJASKI Cena 80 kr.

KOLENDAR 1892 po pošti 28 kr.

Prvi slovenski SKLADNI KOLENDAR (Block) 1892

Cena 50 kr., po pošti 60 kr.

1892 STENSKI Cena 26 kr.

KOLENDAR 1892 po pošti 85 kr.

Izdala **Narodna Tiskarna** v Ljubljani.

CHOCOLAT MENIER

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

! Največja tovarna na svetu!

Vsak dan se prodaja: (902-2)

50.000 kilo.

Dobiva se v vseh specerijskih, delikates-prodajalnicah in konditorijah.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.